

РЕШЕНИЕ

№ 6490

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7268** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба, подадена от Р. П. Р., срещу решение № 2046 от 07.06.2022г. по НАХД № 13535/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СОА21-РД11-1456 от 04.06.2021г., издадено от заместник-кмет на Столична община. С наказателното постановление, на касатора, за нарушение на разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 178д от ЗДвП е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 200 лева.

В касационната жалба са развити оплаквания за неправилност и необоснованост на решението и постановяването му в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Конкретно се сочи, че касатора не е собственик на посочения в НП лек автомобил, а същият е собственост на търговско дружество, при което наказанието следва да бъде наложено на дружеството. Поддържа се, че в производството не е безспорно установен нарушителя, като в показанията си, разпитания по делото свидетел Н. не установява касатора като лицето, управлявало процесното МПС. В касационната жалба се оспорва представения пред СРС снимков материал като изготвен при липса на яснота за лицето, което е направило снимките.

Подробни доводи са развити и във вр. с изискванията за хоризонтална маркировка и пътен знак. Претендира присъждане на разноски пред двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, се явява лично, като заявява, че поддържа касационната жалба и оспорва отговора по нея. Моли жалбата да бъде уважена, а решението на СРС-отменено. Поддържа искането си за присъждане на разноски.

Ответникът, Заместник кмет на Столична община, не изпраща процесуален представител. В писмен отговор на касационната жалба излага подробни съображения по същество на спора, моли същата да бъде оставена без уважение, като решението на районният съд бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и следва решението на СРС, като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, XIX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези в отговора на касационната жалба от ответника и становището на представителя на СГП, както и събраните в хода на производството пред СРС доказателства, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените в нея касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 29.04.2021г., около 19,15ч. Р. Р. е паркирал лек автомобил, марка и модел „Форд фиеста“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Водно строителство Б.“, ЕИК[ЕИК], в [населено място], на [улица] към [улица]на място, определено за хора с трайни увреждания, обозначено с пътен знак Д21, табела с текст: "1 място" и стрелка, указваща началото на действието, а именно вдясно от неподвижния знак, разрешено паркиране до 4 часа и допълнителна табела Т17, указваща, че нарушителите се отстраняват принудително.

За да постанови обжалваното решение районният съд е приел, че от събраните по делото гласни и писмени доказателства безспорно е установено, че на посоченото в НП време и място, Р. е извършил от обективна и субективна страна нарушение на чл.98, ал.2, т.4 от ЗДвП, като е паркирал управляваният от него автомобил на място, определено за хора с трайни увреждания. Съдът е посочил, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата, при които е осъществено и законните разпоредби, които са нарушени. Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на районния съд, че издаденият АУАН и наказателно постановление от формална страна съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН, както и че са издадени от компетентни органи. Районният съд в мотивите си е отговорил на всички възражения в жалбата, преповторени и пред настоящата инстанция, която ги споделя изцяло и препраща към тях.

Въззивният съд е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на релевантните за конкретния случай обстоятелства, излагайки ясни и убедителни мотиви в подкрепа на крайния извод за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност.

Съгласно чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП се забранява паркирането на места, определени за

хора с трайни увреждания. Нарушението на това правило се санкционира от нормата на чл. 178д от същия закон - налага се глоба в размер на 200 лева, на лице, което без да има това право, паркира на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания. В конкретния случай събраните по делото доказателства по безспорен начин установяват, че касаторът няма такова право и е паркирал автомобила си на територия обозначена със знак Д 21, табела с текст: 1 място и стрелка, указваща началото на действието, а именно вдясно от неподвижния знак, разрешено паркиране до 4 часа и допълнителна табела Т17, указваща, че нарушителите се отстраняват принудително, което е видно и от приложеният снимков материал. Описаното деяние безспорно осъществява състава на нарушението по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, установено по несъмнен начин от събраните доказателства.

Ирелевантно за съставомерността на нарушението се явява обстоятелството, дали посоченото място е било обозначено с хоризонтална пътна маркировка (поставена синя боя-международен символ за достъпност), доколкото, съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП участниците в движението са длъжни да се съобразяват с пътните знаци. При несъответствие между пътен знак и хоризонтална маркировка водачите на МПС са длъжни да се съобразяват с пътните знаци, съгласно чл. 7, ал. 3 ЗДвП. С оглед на това, жалбоподателят е следвало да съобрази поведението си с поставения пътен знак "Д21", обозначаващ мястото за хора с трайни увреждания. Законосъобразно е ангажирана и административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като лице, което без да има това право е паркирало управлявания автомобил на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания, като доводите в жалбата, че касатора не е собственик на автомобила са неотнормирани, доколкото санкционната норма на чл.178д от ЗДвП предвижда налагането на административно наказание на водача на автомобила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.1 и ал.4 от ЗАНН, при направеното своевременно искане, на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Мотивиран от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК Административен съд София - град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2046 от 07.06.2022 г. по НАХД № 13535/2021 г. на СРС, НО, 14-ти състав

ОСЪЖДА Р. П. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати в полза на Столична община разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

